

udgøre i alt ca. 5,5 mill. kr. årligt for farmaceuternes vedkommende og fra 1. marts 1961 ca. 2,5 mill. kr. årligt for det øvrige apoteksansatte personales vedkommende, således at den første del af lønstigningen udgør i alt ca. 8 mill. kr. årligt. Fra foråret 1962 ville der ske yderligere lønstigninger på ca. 2 mill. kr. årligt. På grundlag heraf nåede man til enighed om, at såfremt apotekernes indtægter skulle ligge på et passende niveau, måtte apotekernes gennemsnitsudbytte forøges med 13 000-14 000 kr. i forhold til gennemsnitsudbyttet i 1960, eller i alt med 4,5-5 mill. kr.

Såfremt dækning for lønstigningerne og det øgede udbytte til apotekerne skulle have været tilvejebragt gennem forhøjelse af medicinpriserne, ville det have været nødvendigt at gennemføre takstforhøjelser på i alt ca. 16 mill. kr. årligt, og det ville ved anvendelsen af en sådan fremgangsmåde ikke kunne undgås, at en betydelig del af dette beløb ville tilfalde apotekerfonden som øgede afgifter. Da indenrigsministeriet imidlertid allerede på dette tidspunkt arbejdede med ændringer i den gældende apotekerafgiftsordning, bl. a. med det formål at nedsætte apotekerafgiften, fandt ministeriet det ønskeligt at begrænse takstforhøjelserne mest muligt. Der blev derfor — fra 15. juni 1961 at regne — gennemført *takstforhøjelser*, som ansloges kun at ville indbringe et beløb på 8 mill. kr. årligt, hvilket beløb — på grund af tidspunktet for takstforhøjelsernes ikrafttræden — kun kunne anslås at ville give apotekerne delvis kompensation for de øgede lønudgifter. Samtidig blev der givet Apotekerforeningen tilsagn om, at der ville blive søgt gennemført en *afgiftslempelse* for året 1961 til dækning af den resterende del af lønstigningerne og til forøgelse af apotekernes gennemsnitsudbytte. Endvidere gav man tilsagn om at ville søge tilvejebragt lovhjemmel for en generel lempelse af apotekerafgiften for 1960 samt om for alle apoteker, hvis udbytte i 1960 havde været mindre end 30 000 kr. — i alt ca. 130 — at overveje straks at yde lempelse med hensyn til afgift og tilskud for 1960 i henhold til apotekerlovens § 51, stk. 3. I henhold til dette sidste tilsagn er der indrømmet afgiftslempelser og -tilskud på i alt ca. 700 000 kr.

Den i § 1 foreslåede afgiftsberegning for 1960 vil medføre en afgiftslempelse på gennemsnitlig ca. 6 100 kr. pr. apotek. Herved bringes gennemsnitsudbyttet i 1960 op på ca. 42 900 kr.

Ved den i § 2 foreslåede afgiftsbestemmelse for 1961 tilsigtes det, at apotekernes gennemsnitsudbytte med virkning fra foråret 1961 skal komme til at udgøre ca. 50 000 kr. årligt eller for hele året 1961 ca. 48 000 kr. Skønnet over, hvad den foreslåede afgiftslempelse vil betyde, er bygget på de indtil nu foreliggende oplysninger om bevægelserne i apotekernes omsætning samt på et skøn over, hvad de foretagne takstforhøjelser vil komme til at betyde, og er derfor behæftet med en vis usikkerhed.

Det bemærkes, at lønnen til apoteksansatte farmaceutiske kandidater på højeste løntrin den 1. maj 1960 udgjorde 24 840 kr. årlig,